

Napuknuta kanta

U Indiji jedan je vodonoša raznosio vodu u dvije kante koje su bile obješene o dugačkom štapu na njegovom ramenu. Jedna od kanti bila je napuknuta. Dok je čitava kanta stizala do gazdine kuće puna, napuknuta je bila poluprazna. To je potrajalo dvije godine. Vodonoša bi svaki put uspijevao donijeti gazdinoj kući samo kantu vode i polovinu druge. Dok se čitava kanta ponosila sobom, napuknuta se stidjela, jer je samo dijelom bila u poslu.

Nakon dvije godine, napuknuta kanta je pored rijeke progovorila vodonoši:

- Stidim se sama sebe, hoću da ti se izvinem.

- Zašto? - upitao je vodonoša.

- Zato što zbog pukotine iz koje curi voda, već dvije godine svoj posao obavljam samo jednim djelom, pa zbog toga ti ne zaradjuješ onoliko koliko se trudiš, ti više radiš -odgovori kanta.

Vodonoša na to odgovori:

- Kada se budemo vraćali gazdinoj kući, želim da pogledaš cvijeće pored puta.

I zaista je kanta, dok su se penjali, pored puta ugledala divlje cvijeće, obasjano suncem. Ali je na kraju puta vidjela da je opet izgubila pola kante vode, pa se rastužila i izvinula vodonoši.

On ju je upitao:

- Zar nisi primijetila da je cvijeće izraslo samo sa tvoje strane puta, dok ga na strani druge kante - nema? To je zato što sam znao za tvoj nedostatak i što sam to iskoristio. Sa tvoje strane puta posijao sam sjeme i svaki put kada bi se vraćali sa rijeke, ti si ga zalijevala. Već dvije godine ja to cvijeće berem i njime ukrašavam trpezu svoga gazde. Da ti nisi bila onakva, u toj kući ne bismo doživjeli ovu ljepotu. Svi mi imamo svoje nedostatke. Svi smo napuknute kante. Ne bojte se svojih nedostataka.